

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 218.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀλλήλους ὁμοθυμῶν εἰς ταύτην ἐπέ-
κώμασεν, ἔδῃ που τῶν παρὰ θεοῦ
κεχειροτονησάτων φαίδρ', ἀλλὰ συγκε-
χωρησάτων, ἢ ὡς τὸ πᾶσαι τὴν οἰκείαν
πονηρίαν ὡσπερ ὁ φαραὼ ἐξεμέσατο, ἢ
οὔτως δίκην δοῦσαι τὴν ἐχάτην, ἢ
ὡς τὸ σωφρονίσαι τοὺς ἀμύπητος
δεομένους, ὡσπερ ὁ βαβυλώνιος τοὺς
Ἰσραελῖτας.

Ἡσαΐα. σιζ.

Δίκην ὡς τί σε χελεύσας ἀξίως ὡς
σεῖπω, τὰ θνητῶν πράγματα ἐπο-
πέυει, πμωρὸς τῶν ἀδικῶν πράξον-
των, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνεπιτόπειτα τὰ
τῆδε. τῶτο οὐδ' γινούσ, φεῦγε τὸ ἀδι-
κῆν, ἵνα καὶ τὴν πμωρίαν ἀφύγῃς.

Ἐρμολόγιος Ἐπισκόπος. σιζ.

Ἐπειδὴ γέγραπται, ὡς εὐ παιδὶ πάν-
τα πρόπον ἐτίων σε, καὶ ἄπο τῆς ἐμαυ-
τῆ γλώττης ἔπι τὰς σὰς ἀκοὰς, ἀφ' ἧς
διδασκαλίαν ἀξιαφῆγησον μετεχέλευσας
ἀνεπιπέλλω, ὅτι εἶπ' ἔπιπέλλεται
παρ' ἡμῶν δεξιῶν, τοῦτο τῆς ἀνοθεῖ
εἶναι νόμιζε χελεύσας, τῆς καὶ ἰδιώτης
σοφιστοῦ.

Ἐρμίνος Ἐπίσκοπος. σιθ.

Νυνὶ μάλλον ὅτε ἀρχὴς ἐπέβη,
ἀοιδίμος ἀν' ἡγεῖται καὶ ζήλωτος, εἰ τὸς
ἀδικήσαντας μὴ ἀμύνη, ἀλλὰ καὶ νῦν
μάλιστα πάντων τῶν λυπηρῶν λήθει
ποιήσῃ, ὅτε μάλιστα τὸ δύνασθαι σε
αὐτὸς πμωρῆσαι παρέχει ἢ τῆς ἀρ-
χῆς ἐξέσσια.

Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος. σκ.

Ὅτι πείρα τὴν φήμην ὑποβαί-
ων, καὶ κρείττων ἀκοῆς εἰς θεῶν ἐρχό-
μενος, ἔπος εἰκότως, καὶ ἐγκωμίων
κρείττων ἔστιν, ἐλέγχων τῶν λόγων, ὡς
τῆς ἐαυτῆς ἀξίας καταδεετέρας. ἀλλ'
ἔπειδὴ εἰ καὶ ἠπῶνται οἱ λόγοι, καὶ

dicimus, verum permiffum esse: quo nimi-
rum aut Pharaonis in modum improbi-
tatem omnem suam euomat, atque ita ex-
tremo supplicio excrucietur, aut eos, qui
crudelitate opus habent, ad meliorem mē-
tem renocet, quemadmodum Rex Ba-
bylonis Iudæos.

Esaiæ. 217.

Vis numinis vltrix (ὁ quonam te nomi-
ne dignè appellem!) mortalium res inspe-
ctat, eos qui scelerati aliquid admittunt,
puniens. Nec res humanæ eo statu sunt, vt
nemo eas curet ac moderetur. Hoc igitur
cùm cognitum & exploratum habeas, in-
iustitiam fuge, vt pœnâ quoque fugias.

Hermogeni Episcopo. 218.

Quoniam scripsisti me, vt par est, omni-
ratione te pascere, atque à lingua mea in
tuas aures per doctrinam commemoratio-
ne dignam deriuo, illud rescribo, quòd si-
quid commodi atque eruditi à me scribi-
tur, hoc diuinæ ac cælestis gratiæ esse exi-
stimare debes, quæ rudes etiam & impè-
ritos sapientes efficit.

Hermينو Comiti. 219.

Nunc cùm ad imperium euectus es, ma-
iorem tibi nominis celebritatem atque
admirationem comparabis, si eos, à qui-
bus iniuria affectus es, minimè vlciscaris:
ac nunc maximè omnes molestias obli-
uioni mandes, cùm maximè ipsos vlciscē-
di potestati imperij licentia tibi præbuit.

Heraclidi Episcopo. 220.

Qui experimento famam superat, cu-
iusque aspectus & præsentia rumorem an-
tecellit, hic demum meritò laudes etiam
vincit, sermones coarguens, vt dignitate
sua inferiores. Verum quoniam, & si ser-
mones vincuntur, mentem tamen victo-